

Potlood voor potlood HELPEN

Caleb H. (10), Duitsland

Het begon allemaal toen mijn ring een project opstartte om vluchtelingen te helpen. Ik vond het een erg leuk project, dus vroeg ik mijn moeder er mijn leerkracht op school over te vertellen. Mijn leerkracht wilde wel iets doen met alle kinderen van het vierde jaar. Mijn zus Maddie en ik wilden het voorbeeld geven. Dus gingen we langs de deuren om bijdragen te vragen.

De dag brak aan waarop ik het project aan de rest van het vierde jaar moest voorstellen. Ik was een beetje zenuwachtig. Eerlijk gezegd, ik was bloednerveus. Maar ik deed mijn uiterste best. Ik legde alle leerlingen van de klas uit wat we nodig hadden voor schoolpakketten voor de vluchtelingen. Ik vertelde ze hoe we van deur tot deur waren gegaan en ik daagde ze uit om meer geld in te zamelen dan ik had gedaan. Samen maakten we ruim honderd pakketten! We staken er notitieboekjes, potloden en andere schoolspullen in. We staken er ook een briefje bij om ze 'Welkom in Duitsland' te heten.

Mama en ik brachten de pakketten naar een vluchtelingenkamp. Ik kan niet zeggen dat het kamp leuk was, maar er was een speeltuin en een plek om aan schoolwerk te doen. Langs het kamp reed een trein met heel veel lawaai en de kinderen vertelden me dat die klonk als de straaljagers die boven Syrië en dergelijke plaatsen vlogen. Voor de kinderen die in hun eigen land bommen hadden gehoord, leek dat geluid daar misschien op.

Ik maakte kennis met enkele kinderen van mijn leeftijd in het kamp, waaronder Daniel. Hij kon geweldig schaken. Ik kreeg niet de kans met hem te schaken, wat wel spijtig was, want ik hou van schaken, maar ze vroegen me om tafelvoetbal en tafeltennis met ze te spelen. De jongens vertelden me dat ze hun huis misten, dat ze graag uit het kamp wilden en weer naar school gaan.

Nadat we tafelvoetbal en tafeltennis hadden gespeeld, deelden we de pakketten uit. Ik ben blij dat ik iets aardigs kon doen voor de kinderen die in het kamp woonden. ■

